

ПСИХОЛОГІЧНІ ПРОБЛЕМИ МОТИВАЦІЇ НАВЧАЛЬНО-ПІЗНАВАЛЬНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ СТУДЕНТІВ

Л.Г.Кайдалова , Л.В.Пляка

Сучасне суспільство сьогодні потребує від вищої школи підготовки конкурентноспроможних фахівців, здатних до творчої праці й професійного розвитку. Саме тому сьогодні у Національному фармацевтичному університеті особлива увага приділяється психолого-педагогічним підходам щодо ефективних методів і форм організації навчальної діяльності, процесу взаємодії викладача і студента, вдосконаленню практичних навичок в обраній галузі діяльності.

Навчальна діяльність у вищому навчальному фармацевтичному закладі становить собою цілеспрямований процес, який має професійну спрямованість і передбачає співпрацю та саморозвиток особистості. Вона забезпечує задоволення потреб кожної людини у відповідності з її намірами, цілями та життєвою стратегією. Навчальна діяльність ставить перед студентами нові пізнавальні завдання, озброює їх прийомами і засобами виконання професійних доручень, спирається на сучасні досягнення в процесі професійного становлення. Під час навчальної діяльності майбутні провізори набувають професійні знання, уміння та навички і формуються як фахівці фармацевтичної галузі. Навчальна діяльність може бути активною тільки тоді, коли в змісті навчання студенти побачать переконливу для них мету, пов'язану з подальшим професійним розвитком.

Мотивація до навчально-пізнавальної діяльності у студентів мінлива і є неперервним процесом, який зумовлений особистісною спрямованістю студентів, активізацією всіх психологічних процесів (мислення, сприйняття, розуміння). Мотивація визначає професійну спрямованість та активність студентів під час навчально-пізнавальної діяльності, характеризує причини та механізми їхньої свідомої поведінки, здійснює вплив на їхнє професійне

самовизначення та особистісний розвиток. Вона відбувається під постійним впливом об'єктивних та суб'єктивних факторів. Її ефективність і результат залежать від змісту та організації навчальної діяльності, дотримання психолого-педагогічних принципів, умов та чинників розвитку особистості, етапів і дій психолого-педагогічного процесу. Мотивація відтворюється в режимі взаємодії конкретного викладача і конкретного студента, а отже є неповторною.

В основі мотивів майбутніх фахівців лежить їхня схильність до професійної діяльності відповідно до провідних пізнавальних та професійних інтересів, соціальних потреб, прагнення до професійного саморозвитку. Також мотивація визначається соціальними й особистісними якостями особистості (обов'язок навчатися, отримувати високі бали, здобути престижну професію, стати конкурентоздатним фахівцем). Студентам з високим рівнем мотивації притаманна активність і самостійність, наполегливість у досягненні поставленої мети, впевненість в успішному результаті, отримання задоволення від процесу власного професійного розвитку та здобуття необхідних професійних знань, умінь та навичок.

Студент водночас є суб'єктом самопізнання й суб'єктом самозміни. Саме тому психологічні особливості мотивації до навчально-пізнавальної діяльності тісно пов'язані з готовністю майбутніх фахівців до професійного саморозвитку. Професійний розвиток особистості починається з пізнання себе з позиції «Я-фахівець», перебудови власного ставлення до навчально-пізнавальної діяльності. Отже, мотивація до навчально-пізнавальної діяльності є показником індивідуальних досягнень студентів, що характеризується сукупністю емоційних та вольових процесів, визначення мотивів щодо здобуття обраної спеціальності та перспектив самореалізації як фахівця.